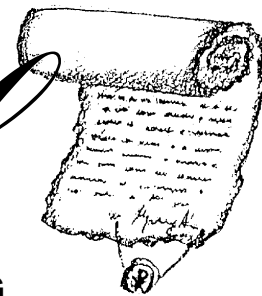

Hírlevél

A NAGYTÉTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

2013. június 02. Úrnapja

XXI. évfolyam 2. szám

Úrnapja a hit évében

Úrnapiját ünneplünk, Jézus Krisztus valóságos jelenlétét a kenyér és a bor színe alatt. Hitünk titka ez, misztérium, amit megérteni nem tudunk, csak hittel elfogadni.

Mit kezdek hitemnek ezzel a részével? Hogyan közeledem Jézushoz?

Részem lehet a Jézussal való találkozásban a Szentmisén. Hallgatom szavát, a szentáldozásban pedig táplál, erősít. Erre a találkozásra fel kell készülni. Bűnbánattal tisztítom szívemet, lelkemet. Ez jelentheti a szentgyónást, amelyet jó rendszeresen, olyan időközönként végezi, amit át tudok látni, amire vissza tudok gondolni. De jelentheti a misére való felkészülésnél a csendes, magamban végzett bűnbánatot is. Ehhez az szükséges, hogy tudatosan készüljek, induljak a templomba. Ha ilyen készüléssel jövök, akkor könnyebb időben érkezni, és csendes imában tudok ráhangolódni a Jézussal való találkozásra.

Ehhez a tudatossághoz kapcsolódhat a vasárnap ünneplése. Ha tudatosan készülök az Úr napjára, a vasárnapra, akkor nem ér váratlan helyzet, időben be tudok szerezni minden szükségeset. Mert a vasárnap ünnepléséhez nem csak a szentmisén való részvétel tartozik. Az ünnep része a találkozás a családtagokkal, barátokkal, része a kikapcsolódás, pihenés. De ha a magam számára ezt biztosítani szeretném, akkor másokat se kényszeríthetek arra, hogy a vasárnapot munkával töltsék. Ha tudatosan élem életemet, akkor különbséget tudok tenni a szolgálat (egészségügy, közlekedés, vendéglátás, stb.) és a szolgáltatás (kereskedelem) között. A szolgálathoz olyan tevékenységeket kapcsolhatunk, amelyekre mindennap szükségünk van, a szolgáltatáshoz pedig azok a dolgok kapcsolódnak, amelyeket nem kell mindennap igénybe vennünk. (vásárlás)

Ezt a tudatosságot szükséges megerősíteni a nyárral kapcsolatban is. Úgy készüljünk, úgy szervezzük nyári programjainkat, hogy az Istennel való találkozás ki ne maradjon! Keressük a feltöltődés alkalmait, a szép élményeket, amelyekkel azután majd a közösséget is tudjuk gyarapítani, erősíteni!

Kívánok áldott nyarat, sok szép élményt, töltekezést!

Ákos atya

Hit éve 2. – „Féldőn túl”

2012. október 11. – 2013. november 24.

„A szamariai asszonyhoz hasonlóan a mai ember is újra szükségét érezheti annak, hogy odamenjen a kúthoz, hogy Jézust hallgassa, aki arra biztatja, hogy higgyen Benne és élő vizet merítsen a forrásából.”

(Porta fidei kezdetű apostoli levél 3.p.)

XVI. Benedek pápa 2012. október 11-től a Porta Fidei apostoli levéllel meghirdette a Hit évét. Eme kiemelt időszak félidején túl ideje számot vetnünk arról, hol tartunk elhatározásainkkal, mennyire sikerült a Hittani kongregáció javaslataiból egyet is megvalósítanunk.

Emlékeztetőül néhány javaslat: ökumenikus kezdeményezések, zárandoklatok Mária-kegyhelyekre, ebben az évben jobban figyeljünk a Szentatya üzeneteire, imaszándékaira. A jegyzékben külön kéri az atyák, hogy minden hívő elmélkedje át XVI. Benedek pápa apostoli levelét, tanulmányozzuk csoportokban a Katolikus Egyház Katekizmusát. Tudatosítják bennünk, hogy „minden hívő arra hivatott, hogy fölélessze magában a hit ajándékát.” Javasolják, hogy a szentmiséken erőteljesebben ünnepeljük a hitet, imádkozzunk mindnyájan „Isten népének hitbeli megújulásáért.”

A Hit évének különleges ajándéka Ferenc pápa megválasztása. Imádkozzunk Érte, hogy folyamatosan Istenre tudjon figyelni, nyitott szívvel fogadja a Tőle kapott jeleket, és készen álljon Isten és nem a saját terveinek megvalósítására. Imádsággal és önmegtartózkodással támogassuk a munkáját.

A TARTALOMBÓL:

Lőrinc atya újmiséje templomunkban	2. oldal
Plébániánk kirándulása Tatára.....	2. oldal
Olvassunk verset, mert érdemes	2. oldal
Elsőáldozás Nagytétényben.....	3. oldal
Don Bosco Magyarországon.....	3. oldal
Rózsafüzér zárandoklaton.....	4. oldal
Szent Adalbert díjat kapott Németh Géza....	4. oldal
Szent Antal szerepe ma	5. oldal
Gyereksarok.....	5. oldal
Piroska és Farkas	6. oldal
KEMPIS (részletek)	6. oldal
Krónika	6. oldal
Naptár	6. oldal

Az elmúlt hetek ünnepei (Mennybemenetel, Pünkösöd, Szentháromság vasárnapja és az Úrnapja) arra buzdítanak, hogy elgondolkodjunk azon, mennyire követjük Isten akaratát.

A Mennybemenetel után az apostolok dicsőítették Istent. Mennyire követem az apostolok példáját az Úr imáadásában (Szentségimádások)? A Feltámadás után a tanítványok nem kérdeztek Jézustól, hanem hagyták, hogy Ő beszéljen. Imádságainkban „hagyjuk Jézust szóhoz jutni”.

Pünkösöd a Szentlélek működésének ünnepe. Jézus első ajándéka az Egyház számára a „bűnök bocsánata” volt. Újítsuk meg a bűnbocsánat szentségéhez való hozzáállásunkat. Mennyire bízik Isten irgalmasságában lelkiismeretvizsgálataimban?

Szentháromság vasárnapján hitünk legnagyobb titkát ünnepeljük. Kérem-e Istent, hogy növelje bennem a hitet, reményt és a szeretetet?

Az Úrnapja Jézus állandó jelenlétére figyelmeztet. A nyilvános tisztelet és a személyes találkozás a szeretet és az imádat helye egyszerre. Mennyire próbálok jelenlétébe kerülni a nap folyamán, bármi történjék is?

Az Egyház liturgikus ünnepeibe szorosan bekapcsolódva – ha „megadjuk magunkat” a kegyelem formáló erejének - a Hit éve rendkívüli alkalom lesz a Jézus Krisztussal való megújult találkozásra.

BBE

Lőrinc atya újmiséje templomunkban

Ritka szép ünnepe volt egyházközségünknek április 14-én, húsvét 3. vasárnapján, amikor, diakónussá szentelésének évfordulóján, Kponor Lawrence Kwasi SVD, ahogy mi szólítjuk, Lőrinc atya bemutatta újmiséjét templomunkban.

Kponor Lawrence Kwasi SVD diakónust másik két társával (Tengan Sebastian SVD és Hurgoi Sándor SVD) együtt dr. Erdő Péter bíboros úr április 6-án, szentelte pappá.

A verbita rendnek általános főnöke Hurgoi Sándort és Tengan Sebastiant Magyarországon végzendő missziós munkára nevezte ki, míg Kponor Lawrence Kwasi kinevezése szülőhazájába, Ghánába szól.

Lőrinc atya három éven keresztül rendszeresen végzett szolgálatot templomunkban. Általa közvetlenül meg tapasztalhattuk egyházunk egyetemességét, katolikusságát a verbita missziós lelkületet, vallásgyakorlatot.

Úgy kísérhettük végig pappá válásának főbb állomásait, örökfogadalom tétel, diakónussá szentelés, felszentelés, mintha a falunk béli lenne.

Az ünnepi szentmise és az újmisézés áldás után a plébániakertben a tavaszi napsütésben jó hangulatú, közvetlen tartalmas együttlétben folyt tovább az ünneplés, melynek méltatásául egy, távol maradni kényszerült verbita testvér (talán a levéltitkot nem sértve) sorait idézem:

„Nagyon sok jót hallottam vissza a vasárnapi ünnepről a nagytétényiektől és a verbitáktól egyaránt. És aminek külön örülök: mások is azt emelték ki, hogy milyen jó, amikor össze tud fogni a közösség. Gratulálok ehhez és imádkozom értetek, hogy ezt a nagy lendületet tovább tudjátok vinni! .....Valójában ez is misszió: egy-egy ilyen nagy élmény, hitbeli megerősítést ad az embereknek és ez ránk is hatással van.”

Ezen a szép ünnepen hálát adtunk a Jó Istennek, hogy Nagytétényben együtt ünnepelhettük Lőrinc atya pap-pá szentelését.

Imádkozzunk érte és kérjük templomunk védőszentjének, Nagyboldogasszonynak, Égi Édesanyánknak oltalmát most kezdődő lelkipásztori szolgálatára.

(bi)

Plébániánk kirándulása Tatára, a vizek városába

Kedves Testvérek!

Örömmel számolok be arról, hogy 2013. április 13-án, váratlanul szép napsütötte napon – sajnos csak egy 30 fős autóbusszal – fiatalok és idősebbek együtt indultunk el, felfedezni Tatát, a vizek városát. E névre az Átal-ér és a Fényes források valamikori vad gazdagsága és ezek mai megszélesített változatának szépsége alapján, joggal rászolgál a város. Oly sok érték van ott együtt.

Első állomásunk a romantikus Öregvár, melynek kiállításait szakvezetéssel tekintettük meg. Majd az Öreg-tó látványában gyönyörködve átsétáltunk a copfstílusban, gróf Esterházy Miklós megrendelésére az 1760-as években megépült, külső megjelenésében ma is pompás Kastélyhoz. Utódaink szép feladata lesz a kastély belsejét eredetiben, Fellner Jakab által megálmodott szépségében helyre állítani.

Olvassunk verset, mert érdemes!

Szedő Dénes ofm: Ubi caritas

Valahol kenyér, bor
fogytán az asztalról
valahol fáradt láb
méri az út hosszát,
ott az Isten.

Valahol rózsá nyíl
zöld száron karmazsin,
valahol könny perdül
megriadt öz-szemből,
ott az Isten.

Valahol kismadár
a hóban holtra vál,
s valahol két - három
szívből hajt egy álom,
ott az Isten.

A Kálvária domb tetején lévő kőralakú kilátó közepén álló hatalmas Golgota 1770 körül készült el. Jézus Krisztus keresztje tövében Mária Magdolnát, a két oldalán Szűz Mária és Szent János apostol alakját láthattuk. Nagyszerű élmény volt, hogy a meredek sziklafalon a csoport bátran feljutott a kereszthez, hogy jutalmul a déli harangszó idején közös imát mondhasson.

A Domb tetejéről nagyszerű panoráma nyílt a Tatai Szabadtéri Geológiai Múzeumra. Rövid időn belül egy őskori tűzkőbánya tágas mélyedésében a földtörténeti középkor triász, jura és kréta időszaki földtani, őslénytani képződményeit tanulmányoztuk. Ismételt izgalmas sziklamászás után a jó nevű geológus-kutató, Dr. Lóczy Lajos márvány asztalánál, árnyas fák védelmében tarisznyás ebédünket fogyasztottuk el. Kávé, üdítő és némi pihenő után a csoport ismét útnak eredt, hogy felfedezze a Cseke-tó környékét. A parkban található angolpark - a maga idejében - Európában rangos helyen állt. Sétánk során elhaladtunk az Esterházyak nyári kis kastélya mellett, láttunk szabadtéri színpadot, romantikus műromokat és pálmaházat is.

A séta végére már nagyon elfáradtunk és nagy szükségünk volt arra, hogy a tatai Szent Kereszt Plébánia Templom és a sekrestye értékes rokokó berendezésének megtekintése után, Smudla Tamás Atya figyelmes gondoskodásában részesülve, a számunkra külön cserépkályhával felmelegített közösségi házban megpihenve, szeretetvendégségben élvezzük egymás társaságát.

A közös imával hálát mondtunk Istennek ezért az ajándék napért!

Kedves Testvérek! Remélem, hogy akik nem tudtak most eljönni, legközelebb velünk tartanak. Mindenkinek szívből ajánlom, hogy szereteteivel keresse fel ezt a szépséges várost, hol kicsikre és nagyokra sok-sok élmény vár.

Zimmermann Katalin

Don Bosco, a fiatalok szentje Magyarországon!

2013. május 17-26.

Don Bosco születésének bicentenáriuma alkalmából a szalézi rendfőnök, Pascual Chávez Villaeuva kezdeményezte a Szent **kézereklyéjének** és halotti koporsó másolatának zarándoklatát a világ 131 országába, ahol Szalézi szerzetesek dolgoznak. Magyarországra Szlovéniából érkezett és tíz napot töltött hazánkban. Az ereklyét rejtő urna Don Bosco testét formázza és pontos másolata annak az üvegekoporsónak, amelyben Bosco Szent János földi maradványai nyugszanak a torinói Szűz Mária, a Keresztények Segítségé Bazilikában.

Don Bosco 1815-ben született. Hivatásának formálódására mélyen vallásos édesanyja, későbbi hűséges segítőtje, Margit mama volt hatással. 1841-ben szentelték pappá. A csavargó fiúk számára papságának ötödik évében megszervezte az oratóriumot: a játék, a vidámság, a tanulás, a keresztény élet közösségi terét. 1859-ben hivatalosan megalakult a Szalézi Társaság, akkor mindössze 18-an voltak.

A magyarországi Szaléziak idén ünneplik letelepedésük centenáriumát, ezért is fontos és kiemelkedő esemény maga Don Bosco „látogatása” Magyarországon.

16 településen fogadták a szent ereklyéjét, minden plébánián különféle programokkal, imádságokkal, Szentmisével készülve a méltó ünneplésre. Május 21-én, az egyik program Budapesten volt, fáklyás felvonulás a Bazilikától az óbudai szalézi rendházig. Május 25-én a Nagymarosi Ifjúsági találkozó látogatása után, Mogyoród volt a fogadó állomás, ahol a Segítő Szűz Mária Leányai (szalézi rend női ága) és a község aprajánagyja várta ünnepi lelkülettel Don Boscot. Miért is várjuk oly izgatottan a „Gyermekek barátját”?

Mogyoródra 1992-ben telepedtek le a szalézi nővérek, de nem ők voltak az elsők a szalézi lelkület továbbadásában a községben. 1964-ben egy szalézi atya volt az, aki először kinyitotta háza és szíve kapuját a gyerekek és fiatalok előtt. Don Bosco példáját követve Mogyoródon is megvalósult a szalézi lelkület és bekapcsolódtunk gyermekként a vidámságba, imádságba, közösségbe! Megismertük a kedves történeteken keresztül Don

Boscot és az általa oly nagyon szeretett gyermekeket, fiatalokat. Eközben éreztük, hogy van hová tartoznunk. S most, mikor már a saját gyermekemmel álltam a koporsó mellett és meséltem a fiának róla, éreztem, hogy én nagyon sokat kaptam tőle. Munkám során is hasznosítom pedagógiai elveit.

Kívánom mindenkinek, hogy ha csak egy könyv vagy film elejéig is, de ismerjék meg Bosco Szent Jánost, a fiatalok pártfogóját.

Könyv: Dr. Lukács István: A fiúk apostola (Don Bosco kiadó, 2001)

Fascie Bertalan: Don Bosco Nevelési Módszeréről (Don Bosco Kiadó, 1991)

Film: Don Bosco, (Étalon Film, 2004)

Németh Zsuzsanna

Elsőáldozás Nagytétényben

Május 5. verőfényes, gyönyörű vasárnap, az elsőáldozás napja. Tíz izgatott gyerek és sok hozzátartozó várakozott az ünnepi szentmisére. Ez az alkalom valaminek a beteljesedése, és egyben a kezdete is. Egész évben erre készültünk. Megtanultuk hogyan készüljünk fel a szentgyónásra. Húsvét előtt az első szentgyónásukat is elvégezték e gyerekek. Megtanultuk, hogy a fehér szentostyában maga Jézus lesz a vendégünk. Mindannyian nagy várakozással és szeretettel készültek erre a találkozásra. Életüknek igen fontos eseménye ez. Megható volt, ahogy a szüleik kézen fogva bekísérték, és a szentmise elején megáldották őket. Igen, ez nagyon szép, amikor a szülők ott vannak gyermekeik életének fontos eseményeinél. Nagy öröm, amikor azt látjuk, hogy nemcsak a gyerekek járulnak szentáldozáshoz, hanem a szüleik, nagyszüleik, keresztszülők is az oltár elé lépnek. Jó példa ez a gyerekek számára.

Imádkozzunk értük, hogy a Jézussal való szentségi találkozás napjaiknak fontos része legyen.

Baba néni

Rózsafüzér zarándoklaton

2013. májusában már hetedik alkalommal lehettünk részesei a Budapest körüli Élő rózsafüzér zarándoklatnak, melynek legfőbb célja a közös ima Budapestért.

Társaimmal ismét az ötödik szakaszt választottuk, mely Farkasrétről egészen Nagytétényig igényli a testi-lelki erőt. Persze a szokásos sumákolás részünkről ismét szerepet kapott, mivel csak Gazdagréten vártuk a zarándok társainkat, akik mellé bekapcsolódhatunk. Ilyenkor felmerülnek a szokásos kérdések. Kik lesznek ott a régi ismerősök között? Egyáltalán hányan leszünk? És még sorolhatnánk... És most jött a meglepetés, vagy inkább nevezjük úgy: az „erősítés”. Két lengyel atya mellett kb. 45 lengyel fiatalhoz csatlakozhattunk. Mint utóbb kiderült, a fiatalabb atya Csolnok község plébánosa Berkowicz Péter, az idősebb pedig a Lublini Katolikus Egyetem professzora, Jan Zimny, magyarul János atya. János atyáról tudni kell, hogy sokszor járta végig a zarándokutat Varsó és Czeszochowa között ami kb. 200 km.

A Szent Annyalok templomában indulás előtt Szederkényi Károly atya vezetésével elimádkoztuk a Szent Annyalok litániát. Az első tized rózsafüzért az alkalomnak megfelelően lengyelül imádkoztuk, halhattuk. A Dobogó-hegyre érve Verőczei Gábor atya megáldotta Budapestet. (A hegy egy fontos momentum életünkben, nemcsak az ember és Isten közelségét fejezi ki, mint ahogy a Szentírásban olvashatjuk, hanem egyfajta leküzdendő akadályt is jelent, mely lehetőség is egyben. A hegycsúcs már a megérkezés, a dolgok felülről szemlélésének a helyszíne.)

A Kelenvölgyi Szentháromság plébánián Takács Nándor, a helyi világi elnök fogadott bennünket.

János atya latinul kezdte imádkozni az Üdvözlégyet, majd mindenki a saját nyelvén folytatta. Az imádság nyelve közös, még ha azt különféle nyelven is végezzük. A kamaraerdei pihenő után a Szoborparknál álltunk meg. A lengyel és a magyar nép megegyezik a kommunista diktatúrát illetően, a közös imádságok a rendszer áldozataiért szóltak. János atya a fejét csóválta a kommunista „hősök” szobrai látva, majd megjegyezte, hogy a park költségeiből inkább egy óvodát vagy iskolát kellett volna létesíteni. (Lengyelországban egy ilyen park létesítése elképzelhetetlen).

A Szent Mihály kápolnában Udvarnoky László atyával találkozhattunk, majd elimádkoztuk a Szent Mihály imát. László atya a rögtönzött prédikációjában kifejtette, hogy sokan vannak, akik istenképük helyébe önmagukat helyezik, mely az emberi lélek kártevője (Lk 18,10-14). A Verbita rendházban töltött pihenő után a Szent István templomba térhettünk be litániát imádkozni. Persze a Laci atyás frissítő poénok ezúttal sem maradtak el. A Baross Gábor telepi Jézus Szíve Templomban Mária atya bemutatta „Mária zarándoklatát”, a Hétfájdalmú Szűz témáját megjelenítő nyolc üvegablakot. A Szent Donát hegyre érkezve a tárogató hangja fogadott minket. Pelikán Imre bácsi a Baross Gábor telepi Polgári Kör képviselője az emlékhely történetét mesélte el, melynek keresztje a szeretetet és a megbékélést hirdeti. Itt sem maradhatott el a közös ima. A polgári kör szervezői ismét kitettek magukért, emléklappal és hideg itallal ellátva a fáradó zarándokokat.

János atya pedig végig gondoskodott arról, hogy az imádságos lelkület ne üljön le, még éneklésből is „jelesre vizsgázott”.

A záró Szentmisén a budafoki Adoramus zenekar játszott, a zenekar tagjai kérték a híveket, hogy ne rájuk, hanem Istenre figyeljünk, ők csak egyfajta „kellékei” a Szentmisének. Tamás József kartali plébános, címzetes apát pedig alaposan lekötötte a figyelmünket prédikációjával, melyből talán azt érdemes kiemelni, hogy Jézus mennybemenetelének nem az a lényege, hogy ennek szemtanúit elhagyta, hanem az, hogy a Szentlelket elküldte az egész Földre globálisan.

Ami elgondolkodtató, hogy plébániánkat rendkívül kevesen képviselték a zarándoklat során, lengyel testvéreink pedig több száz kilométert utaztak, hogy zarándokolhassanak. Viszont azt is meg kell említeni, hogy voltak néhányan az idősebb korosztályból, akik végigjárták az egész utat Farkasrétről kezdve. Sokszor nehéz legyőzni testi-lelki tunyaságunkat. Kérjük Isten segítségét, hogy ez a tanúságtétel ne fulladjon ki az érdeklődés hiánya miatt.

Király Z.

Szent Adalbert díjat kapott Németh Géza

Szent Adalbert püspök és vértanú, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye védőszentje tiszteletére, április 27-én szentmisét mutatottak be az esztergomi bazilikában. Az ünnepi liturgia keretében került sor a Szent Adalbert-kitüntetések átadására. A főegyházmegyei elismerést az ezredfordulót követően alapították, és azoknak ítélik oda, akik hozzájárultak a keresztény értékek gyarapításához.

Idén, Ákos atya egyházközségünkben Németh Gézát (júniusban ünnepli 80. születésnapját), jelölte a díjra, aki az ünnepi szentmisén Esztergomban át is vette azt!

Németh Géza életrajza

1933. június 4-én, Püskösöd vasárnap született a Vas megyei Sárváron, vallásos, földműves család harmadik gyermekeként. Egy nagybátyja tanító volt, két pap nagybátyja közül az egyik, Németh István az Esztergomi Szemináriumban volt tanár, akit mint volt tanárát a Nagytéténybe 1963-ban helyezett Dr. Proity Márton plébános úr is jó emlékezetében tartott. E nagybácsi az unokaöcsék - unokahúgok népes csapatának minden

karácsonyra egy doboz narancsot küldött, minden egyes gyereknek egyet-egyet.

Elemi iskoláját Sárváron végezte, és csak öt év után kezdte a polgári iskolát. Iskola után a család két-három tehenének legeltetésével foglalkozott, és e közben tanult, a tarisznyájában vitt könyvekből. Az irodalmat nagyon szerette, az előírtnál mindig többet tanult meg a költeményekből. Ezekre a mai nap is emlékszik, gyermekeit, unokáit is megszégyenítően részletesen.

Iskolái befejeztével a családi gazdaságban dolgozott tovább. A késő őszi és téli időszakban, a Sárvári Cukorgyárban idénymunkásként dolgozott, majd a szombathelyi MÁV Járműjavítóban segédmunkásként. Két éves katonai szolgálat után még 1960 végéig dolgozott szülei földjein és az említett vállalatoknál. A kollektivizálás elől Budapestre menekült. 1960 végén, Aprószentek napján érkezett nővére családjához, és a Kelenföldi Tejüzem kocsikísérője lett. 1961 tavaszán szülei segítségével megvásárolt egy romos, részben albérlőkkel lakott nagytétnyi házat, és ez év őszén vette el azt a szintén Vas megyéből származó leányt, akivel 2011 októberében ünnepelte 50-ik házassági évfordulóját, öt fiúgyermekük s-jelenleg- tizenegy unokájuk körében.

1963 tavaszán sikerült átkérnie magát a Nagytétnyhez közelebbi Budafoki sajtömlesztő üzembe, ahol árukihordóként dolgozott. 1965-ben kezdte tanulmányait a Tejipari Technikum esti tagozatán. Könnyen vette a magyar nyelv és irodalom, a történelem tárgyak akadályait, a legjobban a biológiát szerette. A matematika sok nehézséget okozott számára, ebben sokat segítette őt egyik munkatársa, aki felszentelt pap volt, csak nem engedték a hivatásában működni. A technikumban 1969-ben érettségizett, ezután Budafokon a Sajtraktárban majd később a Sajtömlesztő Üzemben művezető lett. Munkatársai közül többen tudták róla, hogy hitét megvalló, vallását gyakorló ember. Volt, aki felkérte, legyen fia bérmaszülője. A vállalat vezetősége kevésbé barátságos kívánságot fogalmazott meg édesapánk hitéletével kapcsolatban. Komoly visszaminősítése nem következett be, de az előremenetel sem került szóba. A 80-as évek közepétől a Kelenföldi Központi Sajtraktárban rak-tárosként dolgozott, innen ment nyugdíjba 1993-ban, 60 évesen.

Családjának fenntartását mindig szívében viselte. A technikum elvégzése után egy nagy gyümölcsöst bérelt, amit a 80-as évek elejéig művelhetett, ezzel egészítette ki fizetését. A munkákba fiait is bevonta, ami mindnyájuk hasznára vált.

A nagytétnyi egyházközség életében a kezdetektől fogva aktívan részt vett. Nagytétnybe költözésüktől az

énekkarban énekelt, 1965-től a képviselő testület tagja, 1971-től 2003-ig (70 éves koráig) annak világi elnöke. Az egyházi hozzájárulás gyűjtésébe 1973-ban, a harangok villamosítása idején kezdett, a környéken mindenkit felkeresett, egyházi kötődésétől függetlenül. Később több terület – például a lakótelep is – hozzá tartozott, ahol az adó gyűjtésén túl sok emberrel elbeszélgetett.

Egyházközségi szervezésben indított zarándoklatok egy részén részt vett feleségével és részben unokáival, így jutott el Lengyelországba, Rómába, Lourdes-ba, Kárpátaljára és Erdélybe.

Néhány éve komolyabb egészségi gondja adódott, melyet akkor is és azóta is türelemmel fogadott és türelemmel visel.

Szent Antal szerepe ma

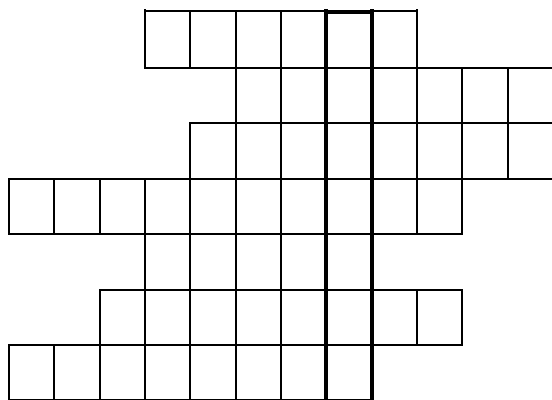
Egy adoma szerint a püspök látogatóba érkezett egy templomba. A kapunál egy csúnyácska szent Antal szobron akadt meg a tekintete. Megkérdezte a plébánost: Mit keres itt ez a szobor. Mire a plébános: nagyon sokat, püspök atyám!

A szent Antal szobornál elhelyezett persely azt a célt szolgálja, hogy a szegényeket támogassuk. Örömmel látom, hogy havi átlagban több tízezer forint kerül a perselybe. Hálásan köszönöm ezeket az adományokat! A perselybe adott adomány ötöde az egyházmegyéhez kerül, központi célokat szolgál, a négy-ötöde pedig a plébánia rászorulóinak számára jelent segítséget.

Ezzel kapcsolatban nemcsak az adományokat kérem és köszönöm, hanem abban is segíthetünk, ha jelezzük a nehéz helyzetbe kerülteket a plébánia felé. A karitás egyházmegyei és országos szervezete pedig olyan dolgokban is tud segíteni, amiket itt helyben nem tudunk megoldani. Azt szeretném tudatosítani, hogy sokféle segítségre van lehetőség, de csak akkor jut el a segítség a rászorulóknak, ha a plébánián dolgozók tudnak róla.

Fülöp Ákos

GYEREKSAROK

A rejtvény helyes megfejtését beküldők továbbra is a Harmat Kiadó gondozásában megjelent **Bibliai matricás füzetet** kapnak ajándékba!

1. Szent könyvünk.
2. Minden vasárnap elmegyünk ide.
3. "Az Úr napja."
4. Jézus életének erre a eseményére emlékezünk vasárnap.
5. A mi Urunk, akinek ezt a napot szenteljük.
6. Imádság, amire Jézus tanított minket.
7. Az "Uram irgalmazz" után következik a misében

Húsvéti rejtvényünk megfejtése: ALLELUJA

„Segíts Urunk, úgy eltölteni ezt a nyarat, hogy ne csak a tanév végén, hanem minden nap végén megszólal-hassanak szívünkben az Istendicséret, a hálaadás szavai!” (Lengyel Gyula)

PIROSKA ÉS FARKAS

osztályában is már jó ideje tartott az „Óceán mánia” matrica gyűjtésének láza, amelyet egy szokatlan esemény megzavart.

Amint hazaértek, Piroska már újságolta is: - Tessék elképzelni nagymama, Bunkó Barna egyszerűen elvette Gyenge Gyuszi új matricáit!

- És megfenyegette, hogy megveri, ha szól a tanároknak! - tette hozzá rögtön Farkas. Majd elgondolkozva folytatta: – Mit lehet ilyenkor tenni?

- Fogjatok össze minél többen, és talán külön-külön mondjatok ilyesmiket Barnának: - Add vissza, légy igazságos! Könnyű a kicsit bántani! Mutasd meg, hogy tudsz te jó szívű is lenni! - Aztán megkérdezte nagymama:

- Melyikük erősebb, Muszkli Misi vagy Barna?

- Kerülik egymást – válaszolta Farkas.

- Akkor lehetőleg Misi is menjen oda hozzá, de legutoljára. Aztán várjatok, hátha hatással lesz Barnára a sokaság.

A gyerekek csak hallgattak elgondolkozva. Nagymama vitte tovább a szót:

- Akkora lehettem, mint ti most, amikor olvastam egy jó könyvet, a Gulliver utazásai-t. Kalandos esetek történtek meg vele a törpék országában, meg az óriások földjén. Gulliver nemes lelkű ember volt, nem hatalmaskodott Lilliputban. Ellenkezőleg, örült, hogy nagy erejével képes segíteni őket, orvosolja mindenféle gondjukat, építi, és az ellenségtől megvédi az országukat. Úgy érezhette, hogy Isten ezért küldte őt oda. Kezdetben félték tőle a törpék, de aztán nagyon megszerették és ő is boldog volt.

- De most kapaszkodjatok meg! Mert azt állítom, nemcsak a mesékben léteznek óriások! Gondoljatok csak szent királyainkra vagy nemzeti nagyjainkra. Napjainkban is hallhatunk gyengéket segítő, közösségért élő lelki erősekről! És kicsit mi is lehetünk Gulliverek! Mindnyájunknak vannak képességei, és feladataink is hozzá.

- Nekem most az, hogy tálaljak valamit, nektek meg hogy legyűrjétek. Húsvétkor lefagyasztottam pár szeletet, most kicsit sütöttem, finom lében kicsit puhítottam. . .

- Hurrá! Paradicsomos sonka! – jött meg a hangja azonnal a gyerekeknek és már rohantak is kezet mosni.

ke

KRÓNIKA

Ápr. 13. Kirándulás Tatára és környékére

Ápr. 14. Lőrinc atya első miséje templomunkban, majd szeretetvendégség a közösségi házban. Köszönet a szervezőknek!

Ápr. 15. Nagyboldogasszonnyal Nemzetünkért imádság

Máj. 05. Elsőáldozás templomunkban - ekkor köszöntöttük az Édesanyákat is.

Máj. 11. Élő rózsafüzér zarándoklat, este fogadtuk az érkező zarándokokat.

Máj. 12. Jézus mennybemenetele.

Máj. 15. Nagyboldogasszonnyal Nemzetünkért imádság.

Máj. 19-20. Pünkösdi ünnepe.

Jún. 02. Úrnapja.

NAPTÁR

Jún. 06. **Első csütörtök**

Jún. 09. **Te Deum** a 10 órakor kezdődő Szentmisén, ahol hálát adunk az elmúlt tanévért. Németh Géza 80. születésnapjának ünneplése közösségünkben! Isten éltesse!

Jún. 23. **Nyári miserend kezdete:** vasárnaponként délelőtt egy Szentmise lesz 10 órakor.

Júl.27-Aug. 02. **Hittanos tábor.**

Aug. 15. **Nagyboldogasszony ünnepe – templomunk búcsúja.**

Szept. 08. **Tánévkezdő Veni Sancte Szentmise.**

KEMPIS

(Részletek)

Második könyv

II./7. Jézust mindennél jobban kell szeretnünk

I.

Boldog, aki megérti, mit jelent Jézust szeretni, s önmagunkat megvetni Jézusért.

Mindent, ami kedves, el kell hagynunk a kedvesünkért, mert Jézus azt kívánja, hogy csak őt szeressük minden felett.

A teremtmény szeretete ingatag és megbízhatatlan, Jézus szeretete hűséges és állandó.

Aki teremtményhez tapad, elesik az esendővel: aki Jézust öleli át, örök támaszt talál.

II.

Őt szeresd, őt nyerd meg barátodnak, ha mindenki elhagy, akkor is veled marad, s holtodban veszni nem enged.

Egyszer mindenkitől el kell szakadnod, ha tetszik, ha nem.

Éltedben, holtodban Jézushoz ragaszkodj, az Ő hűségére számíts, mert egyedül Ő lehet segítséged-re akkor, amikor minden elvész.

A te kedvesed olyan természetű, hogy vetélytársat nem tűr maga mellett, egymaga akarja birtokolni szívedet, királyként elfoglalni azt saját trónusa gyanánt.

Kempis Tamás: Krisztus követése

(Fordította Jelenits István Dr. Ecclesia, Budapest, 2004. Kilencedik kiadás.)

A Hírlevelet kiadja: a nagytétényi római katolikus egyházközség.

Alapította: Verőczei Gábor plébános és Szeibert András, Felelős kiadó: Fülöp Ákos plébános

Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Németh Zsuzsanna (főszerkesztő) (1225 Budapest Zambelli L. utca 39.
Németh András (tördelő-szerkesztő) (2440. Százhalombatta, Strand utca 44.

Tel: (20) 482-9574)

pasztor-zsu@freemail.hu

Tel: (23) 357-195)

annus.nemeth@gmail.com

A plébánia leveleszekerényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2. oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 20 Ft. A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.